

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

תוכנית חדשה של משרד החינוך:

הפעלת גני הילדים באמצעות 'זכיינים'

פעוטיו נתונים לעם 'אחר'

מהיום איזה 'זכייני' אלמוני שמהותו וטיבו אינם ידועים, הוא זה שיקבע מי הם שיטפלו ויחנכו את התלמידים הרכים, ונקל לשער שהוא יעדיף כאלו ששאבו את השכלתם באחת האוניברסיטאות או המכללות, והינם בעלי תואר של המל"ג (המכון להשכלה גבוהה).

מה כבר נוכל לצפות מגנים שכאלו?! לצערנו, משרד החינוך הפנים היטב, שכל מה שהוא ירצה, יעבור! הם מודעים לכך שהמימסד החרדי לא יגיב בצעדים דרסטיים כדי לעצור את הטירוף. וכעת הוא מבקש להעתיק את הצלחתו ב"צהרונים" ולהעבירה גם לגן עצמו, בתואנה שאם הזכייני מתאים לתפעל את הגן בשעות הצהריים, אז מדוע שלא יוכל להפעיל גם בשעות הבוקר...

הזעקה המסעירה!

כאשר הגאון רבי יהודה עדס שליט"א ראש ישיבת "קול יעקב", זעק במר לבו "אם לא נעמוד על המשמר, נקבל לישיבות בחורים שאין להם אמונה בי"ג עיקרים", עוררו דבריו זעזוע וסערה בכל שדרות הציבור. לשברון לב, זה בדיוק מה שהולך ומתגבש. מצויים אנו בעיצומו של שבר גדול, שהרי אם המזימה תתממש הרי שכאשר הילדים שלמדו בגנים שאינם 'שלנו' יכנסו לתלמודי התורה, הם

התוודעו לכך מגליונות קודמים, ה"צהרונים" מופעלים ע"י 'זכיינים' חיצוניים, שפירושו, מספר שעות בצהרים נתונים הילדים להשפעה ישירה של אותם זכיינים שלא נבחרו ע"י הנהלת הגן, כי אם ע"י 'מכרז' של משרד החינוך. במילים אחרות, אנחנו מפקידים את צפיענו באותם שעות לידים בלתי מוכרות אצל עובדים ועובדות עלומי שם ללא שיהיה אפשרות להתערב בעבודתם ולומר להם דבר.

אז אם חשבנו שכאן זה נעצר, אז לא.

ה'צהרונים' נקרש קפיצה...

הצעד הבא, משרד החינוך מתכוון לשדרג את תופעת ההפעלה באמצעות 'זכיינים' לא רק לשעות הצהריים, כי אם גם לכל שעות היום, כאשר גני הילדים של התתי"ם, יופעלו ע"י זכיינים שיזכו לכך באמצעות 'מיכרז', משל היה זה חברת אוטובוסים, או הדבקת מודעות, שכל המרבה במחיר, בשירות וכו', זוכה בו...

לא עוד הנהלה הבוחרת בקפידא גננים יראי שמים היודעים להנחיל לשתילים הרכים מים חיים ממעיין התורה והיראה; לא עוד שימת עין על החומר המוגש לתינוקות, שהמה נייר חלק שכל הנכתב על גביו מוחזק ועומד לכל ימי חייו,

האם 'להם' יש קו אדום?

זה 10 שנים שמעל גבי גליונות "קול החינוך" מדווח מידי חודש בחדשו התפתחויות קשות ומזעזעות המתחוללות בשדה החינוך החרדי בארה"ק.

אם בתחילה היו אלו ידיעות 'מזעריות' יחסית, ואין כוונתנו להמעיט מחומרתן, שהרי כך היא דרכו של יצה"ר היום אומר לו עשה כך ומחר עשה כך וכו', אך כאשר אנו משווים זאת למה שקורה היום, הרי שבאמת ההתפתחויות של 'פעם' הם כאפס וכאין למהלך המתחולל לנגד עינינו כיום.

אם חשב מאן דהוא, שהשלטון יעצור ב'קו אדום' כל שהוא; שהם יבינו שקיים גבול אותו לא ניתן בשום פנים ואופן לדרוש מיהודי שמאמין במעשה בראשית ובתורה מן השמים, אזי הוא התבדה מהר מאד. הם לא עוצרים בשום צומת! הם דוהרים בטירוף, לא מביטים אחורה וקדימה, לא לימין ולא לשמאל. מתוודעים אנו לידיעות, שבחלום הכי שחור לא היינו מאמינים שהם יקרו.

אך כאשר המטרה היא להפוך אותנו לחרדים נעדרי אמונה, או במילים אחרות "חילונים שומרי מצוות" רח"ל, אז עלינו להיות מוכנים לכל תרחיש, גם זה המסופר להלן:

כזכור, וכפי שקוראי "קול החינוך" כבר

כבר יגיעו מאווירה שונה ומושגים אחרים לחלוטין ממה שילדי ישראל הגיעו עד כה, ואחרי שיסוד הבנין כבר יהיה רעוע, ה' ירחם מה יהיו התוצאות.

מעניין לציין, שמרן הגאון הגדול רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצוק"ל (שיום השנה השישי להסתלקותו חל זה לא מכבר), מיד כאשר "תכנית הליבה" יצאה לפועל ומשרד החינוך החל בדרישות שונות, זעק מנהמת לבו הטהור (בחודש ניסן תשס"ד): "הגיע המצב כאן בארץ שאין מלה אחרת להגדירו, אלא גזירת שמד רח"ל! רוצים להחריב את כל החינוך, חינוך הבנים, חינוך הבנות... אותם גזירות חדשות של שמד, מטרתם להחריב את הכל".

ניצוד נובשים את הדור הבא?

מדוע רואה השלטון צורך כה נחוץ להחדיר את השינויים בתכני הלימודים כבר בגיל כה רך, בעוד שעד לפני שנים ספורות עיקר הנסיונות נעשו בגילאים יותר מבוגרים כבתי הספר, חדרים וסמינרים.

לצורך הבנת העניין איננו צריכים לנחש מהי המגמה, היום הכל כתוב באופן ברור, וגלוי הוא לכל העמים, רק צריך לא לעצום את העיניים. נצטט כאן כמה שורות מדו"ח 'ועדת טרכטנברג' מתוך פרקים שלמים בדו"ח זה העוסקים בשינוי המדיניות כלפי החינוך בגיל הרך, אשר עליהם מבוססת תכנית הרפורמה בגני הילדים.

בעיניים שלהם...

בדו"ח מופיעות השורות הבאות (בפרק הנקרא 'מקרה בוחן: החינוך בגיל הרך' - עמ' 47):

"הרכב השירותים הציבוריים שהממשלה לוקחת אחריות עליהם, משתנה כאמור לאורך זמן לאור התמורות החלות בממדים הרלוונטיים, וביניהם הטכנולוגיה ובדמוגרפיה,

מקרה בולט לכך הוא ההתייחסות לחינוך בגיל הרך, אשר לגביו חברו יחדיו גם שינויים עמוקים בנורמות של ההשתתפות בשוק העבודה, וגם התקדמות במחקר המדעי, אשר שינה את הבנתנו באשר לחשיבות רכישת יכולות גנריות בגיל צעיר",

"הורים משכילים בעלי מידע, מודעות ואמצעים, ישקיעו יותר בחינוך איכותי בגילאים הצעירים, וילדיהם ייהנו מכך בעתיד בהישגים טובים יותר בכל התחומים, כולל בתעסוקה ובהכנסה, לעומת זאת ילדיהם של הורים אשר עקב היעדר אמצעים או היעדר ראייה לטווח רחוק, יוותרו על השקעה מוקדמת זו, ימצאו את עצמם בשולי החברה והתעסוקה, שונות זו גוררת חוסר שוויון, ולא פחות חשוב מכך - היא מפחיתה את המאגר האפקטיבי של ההון האנושי של המשק בכללותו, קשה מאד למלא את החסר בשלבים מאוחרים יותר, מכיון שהרכישה היעילה של יכולות גנריות מתרחשת כאמור בגילאים הצעירים",

"המסקנה המתבקשת היא שעל הממשלה לקחת אחריות גדולה יותר בהקניית יכולות גנריות בגילאים הצעירים, אם בעבר הלא רחוק אחריות הממשלה החלה בכניסת הילד לבית הספר היסודי הרי שאחריות זו הורחבה לפחות להלכה גם לגילאי הגן, וכיום מדובר הן בהעמקת העשייה בגילאי 3-4 והן בלקיחת אחריות התחלתית והרחבתה ההדרגתית גם לגילאי 0-3",

הצעירים הינם אובייקטים בעלי פוטנציאל עבור המשק והמדינה

בשורות אלו כמו בכלל הפרקים בדו"ח הנ"ל העוסקים בחינוך בגיל הרך, ממליצים מחברי הדו"ח - המתמייחסים לכל יצור בעל צלם אנוש כאל עוד אובייקט של פוטנציאל כלכלי עבור

המשק והמדינה - לקחת אחריות על הלימודים בגיל הרך, ולהשקיע בהעשרת ידע והענקת יכולות שונות בגיל הרך, ולהגביר את הפיקוח על לימודים אלו, על מנת לפתח ולהגדיל את הכשירות לתעסוקה והכנסה בהמשך החיים, משום שהעשרת הידע והיכולות בגילאים אלו קריטיים ביותר עבור ההתפתחות והצמיחה בהמשך החיים, להקניית יכולות תעסוקה והכנסה, כאשר לצורך כך משתנה כל תפיסת המוסדות הממשלתיים בכללותם כלפי החינוך בגיל הרך, כאשר בהמשך ישנה התייחסות מיוחדת בדו"ח כלפי הציבור החרדי ומוסדותיו.

מתוך עיון בשורות אלו ועוד, מתברר כי השינוי התפיסתי עליו מצביעים מחברי הדו"ח, כלפי החינוך בגיל הרך, דווקא מעצים את היחס כלפי רכישת הידע בגיל זה, ומתייחס אל שנים אלו כאל שנים קריטיות ביותר עבור התפתחות הילדים, ועל כן מתבקשת לדידם המסקנה כי יש צורך להעשיר את היכולות הגנריות אשר יביאו בהמשך להתפתחות טובה ומועילה יותר עבור המשק הישראלי.

המוצא היחיד!

לא, לא נכתבו הדברים במטרה להרבות בהספדים ולהכניס לייאוש, ההיפך הוא הנכון, כשאנו רואים ספינה הנוטה על צידה ועוד זמן קצר היא תטבע ותטביע עמה את נוסעיה, מה היא חובתינו באותה שעה, לעמוד מנגד? להרגיע את הנוסעים המפוחדים? או לזעוק אליהם בגרון ניחר: נוסעים יקרים, עורו והתעוררו, עכשיו הוא לא הזמן המתאים לרדת לירכתי הספינה ולנוח מעמל הדרך! נוסו מהספינה הטובעת בעוד מועד והצילו את נפשכם...

אין עצה אחרת! חרב חדה מונחת על צווארי ילדינו היקרים לנו מכל! עלינו למלטם מן החרב - זהו המוצא היחיד, דרך אחרת אין!

אוי מי יגלה עפר מעיני האדמורי"ם זיע"א מייסדי החסידות המפוארת, בהפיכת הת"ת שלהם לבית ספר!

בכינוס מנהלי תתי"ם שהתקיים במוצש"ק פר' וירא תשס"ה, ובהשתתפות מרן הגאון הגדול רבי חיים קניבסקי שליט"א:

"מנהלי תלמודי התורה צריכים לדעת שלא להיכנע לדרישות משרד החינוך, לא להיכנע לבקשתם שהרביים (מלמדים) יצטרכו להשתלם בהשתלמויות כלשהן כאשר הם רוצים. כל דבר מזה הוא פתח, שבכך מוסרים בידם את החינוך ואת כל כלל ישראל. כל מנהל צריך לדעת שח"ו לו לשנות את מעמד תלמוד התורה אצלם וכמו שכבר השמיעו קודם, ההוראה מהרבנים הגאונים שליט"א, ובראשם כבוד מרן רבינו הגאון רבי יוסף שלו' אלישיב שליט"א, ואם המנהל יעשה איזה שינוי בזה, הרי הקולר תלוי בו שיהיה האשם להביא חורבן בעולם ויש לעמוד בתוקף בין בגלוי ובין בסתר שלא להיכנע לשום דבר".

חבל שישנם הנותנים יד להרס התתי"ם הק' כמו ידיהם, ללא שימת לב שמדובר במהלך שלמעשה הופך אותם ל'בתי ספר' על כל המשתמע, מה שללא ספק יחרוש תלמים עמוקים בדור הצעיר שלהם, והם יגיעו למצב שהזקנים שבהם יתמהו: מי ילד לי את אלה?!!

"הסמכה" זו אינה שווה עוד לצור ע"פ הצלוחית, בבחינת "אך שקר נחלו אבותינו", ומעתה מה שיקבע את "יכולתו" להנחיל לדורות הבאים את התורה והמסורה, יהיה "תואר" שהוענק מאוניברסיטה זו או אחרת.

וכנראה המהפך המתחולל בקהילה זו, הינו המשך להחדרת הפירצה שהרסה לא מעט את מוסד ה"מלמדות" בכללותו, שנעשה אף הוא ע"י אישים מקהילה זו, שייסדו את מכון 'אחיה' שביסודו נועד לפעילות בילדים קשיי למידה ובעיות מוטוריות וכיו"ב, אך עם הזמן שדרג את עצמו והפך למכון ל"הסמכת מלמדים", הן למלמדים במוסדות ה"מוכרים" והן למלמדים במוסדות "פטור" כאשר תעודות ההסמכה הם של "אוניברסיטת בר אילן", אשר על כך כתב מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל (בהמשך למכתבו הנ"ל) בזה"ל:

"ועוד יש בשולי המחנה המבקשים לשלוח מלמדים להשתלמויות בחסות משרד החינוך, ומחובתנו לעת כזאת, להודיע, כי כל המשנה ידו על התחתונה וחלילה לשנות בכי הוא זה מהדרך בה נהגו הת"ת עד כעת".

אך כרגיל היה מי שדאג שהרכבת תמשיך לדהור. הללו המשיכו בעבודתם בעקביות ובנחישות וסחפו מלמדים להשתלמויות במכון הפסול שלהם, עד שכיום קשה לאמוד את הנזק שנגרם למלמדי תשב"ר שבכיסם תחובה תעודה אוניברסיטאית של מכון זה, כאשר הללו - באופן מודע או בלתי מודע - מעבירים הלאה את הארס שהם קלטו בהרצאות ששמעו ממורצים מפוקפקים בעלי דעות כוזבות גלויות ומוסוות.

להלן דברים שנשא מרן הגאון הגדול רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצוק"ל

לפני כחודשיים הופתעו המלמדים בתלמוד תורה "בית אהרן ישראל" של חסידי קרלין-סטולין בירושלים, לקבלת מכתב פיטורין "עקב העברת בעלות על בית הספר".

במכתב מודיעה הנהלת הת"ת (לשעבר! מעתה: בית ספר), כי "החל משנת הלימודים תשע"ח, תופסק הפעלת בית הספר על ידינו... תקלטו החל מתחילת שנת הלימודים תשע"ח כעובדים ברשת מעיין החינוך התורני. ברם, היות והרשת פועלת לפי כללי משרד החינוך, עם המעבר ייתכנו מעט שינויים בין היתר עלולות להיות ההשפעות הבאות: 1. עובדי הוראה שאין להם הסמכה פדגוגית מספקת - לא יוכלו להיות מועסקים בבית הספר כלל!..".

כזכור, לפני 13 שנים כשנודע לרבינו מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל כי ישנם תתי"ם במעמד "פטור" העוברים למעמד "מוכר", יצא אז (כ"ו סיון תשס"ד) מרן בגלוי דעת בנושא כשהוא כותב בין היתר, בזה"ל:

"...והנה כעת קול ענות נשמע לשנות בדרך המסורה לנו, ולשנות מעמדם של הת"ת ולהפכם ל'מוסדות מוכרים', דבר שעלול ח"ו להביא למעורבותם של גורמי החינוך החילוניים בבתי התשב"ר".

בגליונו כבר סוקר נושא זה לא אחת, אבל לזה לא ציפינו, שקהילה חסידית האמורה להמשיך את דרכם הבהירה של מצוקי ארץ הרה"ק רבי ישראל מקרלין זיע"א (הפראנקפורטער) ובנו הרה"ק רבי יוחנן זיע"א שלחמו נגד הצינונות בכלל, ונגד שינויים בחינוך בפרט, יעביר בריש גלי את התתי"ם שלו - ללא כל נקיפת מצפון - ממעמד של מוסד "פטור" למעמד של "מוכר" על כל המשתמע.

אגב, כשאנו מדברים על העברת המוסד מ"פטור" ל"מוכר", שהמשמעות היא קבלת עול ה"ליבה" לפחות ב-75%! חשוב לציין שהדבר כרוך גם בחובת המלמדים לקבל הסמכה פדגוגית מספקת, כפי שהם עצמם כותבים במכתב הפיטורין. כלומר שהמלמדים הוותיקים שה"הסמכה" שלהם היתה היראת שמים ומסורת החינוך הטהור שעברה ממלמד למלמד מדור לדור,

תלמוד תורה "בית אהרן וישראל"
קרלין-סטולין - עיה"ק ירושלים תנב"א
 בנישואות כלק סרן אדמו"ר שליט"א

28/5/17

לכבוד: הרב: [Redacted]

הלימוד: פיטורין מופוזים עקב העברת בעלות על בית הספר

עבוד הוראה יקרו בעזרת ה' יתברך החל משנת הלימודים תשע"ח יעבור בית הספר היסודי לרשות 'מרכז מעיין החינוך התורני', כך שחלל משנת הלימודים תשע"ח תופסק הפעלת בית הספר על ידינו וכלל הפעילות לרבות תשלום המשכורות ייעשו על ידי הרשת.

מעבר זה נעשה בראש ובראשונה עבורכם, עובדי תורה, על מנת שתוכלו לקבל את כלל החובות והתחובות המגיעות לעובדי הוראה ברשתות החינוך, כפי שמגיע לעובדי הוראה מסורים וחשובים שכמותכם.

בשל כך אנו מודיעים לכן על מטרותינו ממוסדותינו שיינסו לתוקף החל מתחילת שנת הלימודים התשע"ח.

בעזרת ה' יתברך תקלטו החל מתחילת שנת הלימודים תשע"ח כעובדים ברשת מעיין החינוך התורני. ברם, היות והרשת פועלת לפי כללי משרד החינוך, עם המעבר ייתכנו מעט שינויים שעלולים להשפיע על תנאי שרכם ועל אפשרויות ההעסקה.

בין היתר עלולות להיות ההשפעות הבאות:

1. עובדי הוראה שאין להם הסמכה פדגוגית מספקת - לא יוכלו להיות מועסקים בבית הספר כלל!
2. תתכן הפחתת שכר לעובדים שאין להם הסמכה מספקת.
3. ייתכן עיכוב קל בקבלת המשכורות בתחילת שנה עם קבלת המשכורת הראשונה יתקבל שכר רטורקטיבי.

מובן כי אנו נעשה ככל שביכולתנו על מנת שלא תפגעו כל מהמעבר, אלא להפך שתזכו ליתרונות מתנאים משופרים ותוספת שכר, אולם בין היתר היות והתעסקת היתה על ידי הרשת ולא ישירות על דינו, ייתכנו נסיבות שאינן בשליטתנו.

כלל זכויותיכם לפיטורין או זכויות אחרות שצברתם במהלך עבודתכם אצלנו יישמרו לכם עם המעבר, ותוכלו לממש אותם בתנאי שרכם של אירוע מוכה (לדוגמה: במקרה של פיטורין מרשת תקבלו פיצויים מהרשת על תקופת עבודתכם בה, ופיצויים מאתנו על תקופת עבודתכם אצלנו).

ציון עוד, כי עקב רח-ארגון שעשה כיום כל המוסדות ייתכנו שינויים ופגיעה בחיפסי המשרה ובשעות לכלל עובדי תורה בכל המוסדות כולם, כאשר השינויים המודיעים ימסרו בתחילת השנה ואז יעשו התחייבות על חיפץ המשרה ובשעות של עובדי תורה כל שנה.

עובדים שאינם מעוניינים לעבור לרשת או אלו שאינם מנסים לכן שמשרות הסופית תקבע בתחילת השנה, וודיעו על כך לתחלה עד לתאריך 30.6.17, כאשר משפעות הדעה זו הינה הפטרות (בין מפורט) ממוסדות על כל המשתמע מכך.

לשאלות וביורים ניתן למנות לתחלה.

ברבכה,

רח' פולסקי 2, ת"ד 5824756, 5823264, 02-5326746, 02-5157 ירושלים

בעירנו אלעד חולק בתיבות הדואר לפני מספר חודשים עלון בשם "חוזר אליי" מטעם העירייה בנושא "איכות הסביבה", המופנה לתינוקות של בית רבן ובא ללמד על החשיבות של 'איכות הסביבה' והטיפול ב"בעיה" זו ע"י 'מיחזור'. על מנת לתת לעלון גוון "תורני" הם כמונן הוסיפו מקורות מדברי חז"ל כדי לחזק את מנהג שוטים זה, שהפך לשגעון אובססיבי וכאילו שאישי המדע בעולם ממש ממש כיוונו לדברי חז"ל ושכמה דברי חז"ל מתפרשים להבליהם.

עלינו לתת את הדעת כיצד להתייחס לחומרים אלו, המצב הוא שאם נמשיך לקבל בתיבות הדואר דברים מעין אלו בשיוון נפש, הרי הנוער שלנו יגדל על ברכי ה"טבע" ההשכלה ושאר ההבלים. אך אם נתייחס אליהם כאל חומר קלוקל ונשליכנו לפח האשפה לבל יכשיל וישחית את ילדנו בדעות הכוזבות, אזי ילדינו יפנימו שהם זרע ברך ה', שאין להם שיג ושיח עם התרבות של אלו שאין להם עולם אלא אחד ר"ל.

ובהיות שכל האויר מלא מהבלים אלו של 'איכות הסביבה', אמרתי קצת להרחיב את הדיבור על מנת שנבין את עומק העיוות ונקיא את החומרים הללו המגיעים מהעולם הנכרי. בשנים האחרונות החלו לפטם את המוח ע"ד 'איכות הסביבה', לאמור שאם ימחזרו את הפסולת במקום להטמינה באדמה 'יצילו' את העולם! ואם לאו העולם לא יוכל לשרוד יותר מכך וכך שנים. וכדי שהמיחזור יהיה יעיל, צריך כל אדם למיין את הפסולת לפי סוגים ולהשליך כל סוג לפח אשפה בצבע שונה וכו'.

למרבה הכאב, צאצאינו הם הקרבנות הישירים של התרבות הזו, המשומנת בתקציבי עתק מכל מיני גופים ואגודות בעולם. ולא די בבזבוז זמן של ההתעסקות בדברי הבל אלו אלא אף מאריכים בפרשנות של הבל במסווה תורני ורוחני ומצרפים את דברי הקב"ה לאדה"ר "תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי" שהכוונה על "איכות הסביבה" כשהאופן המעשי לקיים את בקשת הבורא היא ע"י שנפריד את הפסולת בבית ונזרוק את הארזיות למיחזור בפחים הכתומים...

הנהגה בדבריהם גילו פנים בתורה שלא כהלכה והוציאו דברי תורה למינות. כאשר השמיטו את הסיפא כפי שהובא בילקוט שמעוני (קהלת פ"ו רמז תתקעה):

וילכו אחר ההבל ויהבלו!

"ראה את מעשה האלקים, כיון שברא הקב"ה את אדם הראשון נטלו והוליכו באילני גן עדן וא"ל ראה את כל מעשה אלהים מה נאים לך מה משובחים לך, כל מה שבראתי בשבילך בראתי, אל תקלקל מעשיך, עמד וקלקל במעשיו וקנה לו מיתה לו ולדורותיו עד סוף כל הדורות".

במסילת ישרים (בפ"א) כתב ז"ל: "ואם תעמיק עוד בענין תראה כי העולם נברא לשימוש האדם. אמנם הנה הוא עומד בשיקול גדול. כי אם האדם נמשך אחר העולם ומתרחק מבוראו, הנה הוא מתקלקל, ומקלקל העולם עמו. ואם הוא שולט בעצמו ונדבק בבוראו ומשתמש מן העולם רק להיות לו לסיוע לעבודת בוראו, הוא מתעלה והעולם עצמו מתעלה עמו. כי הנה עילוי גדול הוא לבריות כולם בהיותם משמשי האדם השלם המקודש בקדושתו יתברך - הנה על העיקר הזה העירונו זכרונם לברכה במדרש קהלת (רבה, ז) שאמרו, זה לשונם: ראה את מעשה הא' וגו' (קהלת ז), בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון, נטלו והחזירו על כל אילני גן עדן ואמר לו, ראה מעשי כמה נאים ומשובחים הן, וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי".

במקום ללמד שהקלקול תלוי בחטא והתיקון תלוי במצוה או בהימנעות מהחטא, מחנכים שהתיקון תלוי בהשכלת "שפופרת של משחת השיניים" למיכל המתאים. והופך שטות שהמציא איזה גוי משועמם, כאילו היא ולא אחרת היה הציווי שנצטווה אדם הראשון יציר כפיו של הקב"ה.

כמו"כ מביאים את דברי ספר "החינוך" במצוה תקכ"ט שלא להשחית אילנות מאכל, שכאילו דבריו מכוונים לכך שמי שאינו משליך אשפה למיכלי המיחזור נכשל בעון בל תשחית... אשר גם "ראיה" זו הינה סילוף משווע שהרי כתב בהדיא והוא מהגמ' ב"ק צ"א ע"ב שלא אסרה תורה שלא לקוץ אילני מאכל אלא בקוץ אותם דרך השחתה, אבל ודאי מותר לקוץ אותם אם ימצא בדבר תועלת.

גם מנצלים את דברי הגמ' (ב"ק נב): בעובדא דמסקל מרשותו לרשות הרבים שמצאו חסיד אחד וכו' וכאילו שגם גמ' זאת באה ללמדנו על אודות החובה להפריד פסולת ולמחזר אשפה, אשר כל בר בי רב שרק התחיל ללמוד את הסוגיא יראה, שלא מדובר כלל מדין שימור העולם או מיחזור, אלא מפני שמזיק את חבריו שעלולים להיתקל באבנים שסיקל לרה"ר).

ובהמשך במאמר "גלגל חוזר לעולם" מופיע ידע עדכני ומפורט באשר לכמות הפסולת שמייצר אדם ממוצע בישראל, "ואם נשמור ונקפיד למיין את האשפה ולמחזר את הפסולת אז נשמור בנאמנות על הפקדון שקבלנו מאת הבורא: לשמור על העולם ולהנחילו לדורות הבאים כפי שהוא נברא: יפה נקי ובריא".

לקינוח הביאו בעמוד האחרון קומיקס מטופש על "עלילות ארי וברי", ושם סיפרו על ילד שעמד לזרוק את אוסף גביעי הלבן הריקים שלו לפח, וברגע האחרון בחסדי ה' הגיע "המלך ביו" ומנעו מלזרוק את גביעי הלבן לפח הרגיל, וכתוצאה מזה קיבלו על עצמם ארי וברי בל"ג להציל את כדור הארץ ע"י שימחזרו את גביעי הלבן מכאן ולהבא.

וילכו אחרי ההבל ויהבלו. העלון הזה מעוות את התורה והורס חינוך ילדי ישראל שבמקום שילמדו שהתורה ציוותה שלא יזיק את חבריו, לומדים דברי שטות והבל. מלמדים את הילדים שהצלת כדור הארץ היא בהפרדת פסולת, בה בשעה שאין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן של תינוק אחד שאומר עם רבו בחיידר "קמץ א-אה".

אוי לנו שאנשים תאבי בצע בלתי אחראים מחזירים למוחותיהם של ילדי ישראל טהורים דברי שטות והבל, ובעזות וחוצפה עוד מלבישים אותם במאמרי חז"ל מסולפים.

מחריד לחשוב, שצאצאינו היו להפקר לכל קל דעת לעולל עמהם ככל העולה על רוחו, תוך כדי התעלמות מוחלטת מדעת תורה וגדולי ישראל.

שוב מקבלים אנו "תזכורת", עד כמה החובה עלינו ההורים, לשים עינא פקיהא על ילדינו, ולא לסמוך על כך, שאם פלוני ה'חרדי' עושה זאת, הרי שהכל כשר וישר. ואם כך היתה החובה כל השנים, בודאי ובודאי כיום, כאשר מכל עבר אורבים לצאצאינו ולחינוכם הכשר.

כבוד רב אברהם חזן, אלעד

על מה ולמה!?

הטריח עצמו מן בעל אבי עזרי זצוק"ל לנוסע במיוחד לירושלים

מאמר זה פורסם לאחרונה ע"י אחד מגדולי הת"ח שליט"א עסקן בנושא לפני 40 שנה

אינו מסוגל לכל השינויים.
והנה לצערנו, שני פשעים גדולים ובגידה
בחינוך יש כאן:

א. במקום לשים את הדגש העיקרי על לימוד
קודש ולשתול בלבבות הרכים רגש לקודש -
מבזבזים זמן לכל מיני לימודי חולין, ויש כאלו
שהופכים את הקערה על פיה ושמים את החול
לעיקר ח"ו. (כמובן שאפשר ללמד בגן גם
עניינים שונים, אבל לא להזניח אפילו בכלשהו
את לימודי הקודש).

ב. ועוד תוספת בגידה, כי לא רק שלא
מלמדים, אלא עוקרים את הקודש ע"י נטרול
מונחי קודש מכל קדושה ח"ו.

במאמר המוסגר נציין, כי גם הנכונות
לפשרות נובעות מאותו יסוד, של 'העדר רגש'.
פשרה נובעת מכך שאין רגש חם לתורה, וזה
גם מה שהיא משרדת ומשפיעה על בעליה
בהשפעה חוזרת - קרירות ואדישות.

והנה בזמנו ביקשו הרבנים שליט"א בב"ב,
שיפקחו על הגנים מטעם רבני-העיר. ואכן
בעזה"י נמצאה מפקחת רבנית דגולה
שהתמסרה לכך, ה"ה הרבנית נבנצל תחיל אשת
חבר להגאון רבי נפתלי זצ"ל, שהיה מר"י
פוניבו' לצעירים.

ולצורך הסברה היא הוציאה חוברת בשם
"שיטות חדשות כן או לא?!" בהסכמת הרבנים
זצ"ל ויבלח"א. (וחובה מיוחדת וזכות עצומה
לכל מחנך ומורה, לכל גנת ומורה, בעיקר בגיל
הרך וכן לכל הגילאים, ללמוד זאת בעיון. וכולו
תורה, כי לולא הבנה בשורשי הדברים, לא
ימלט שיפול ח"ו בפח יקוש).

וכך נכתב שם: "והרי דוגמא עד כמה דרושה
זהירות כאשר אנו מלמדים את הילד הרך
דברים שבקדושה. חג הפסח קרב ובא, כל
המחנכים שוקדים ביתר התלהבות להחדיר
בילדים את עניני החג הגדול הממשמש ובא."

"אחד המחנכים נכנס בו רוח שטות ללמד
מדע הקשור לפסח. המצה עגולה, מרובעת;
היין אדום וכו'... הילד הקטן בהביטו על המצה,
לא ראה בה את אותה מצה ש'מצוה עלינו
לאכלה בפסח - כי לא הספיק בצקם להחמיץ',
אלא מה ראה? מצה 'עגולה', 'צהובה', צורה
וצבע.

זהו - מבט חומרני!!!

ועוד לדוגמא:

"המחנך נתן מבט של חולין על מצוה. במוחו
של הילד הקטן נוצרת השוואה בין דברי

שבת קודש, הפכו בעיני הילד לסמל אחר:
כשהוא יראה כיסוי לחלות, הוא ייזכר בסוג
הבד שלמד עליו, זה מה שיעלה לו מבפנים
למול החפץ דקדושה, וכך מנטרלים רגש
לשבת. וכן היה בפמוטים ובשופרות, שלמדו
צבעים ע"י שצבעו ניירות הגזורים כשופרות
וכו'.

נלמד נא מה היה יחסו של מרן רבנו הגדול
בעל האבי עזרי זיע"א לענין זה (שהלוואי ונזכה
ללמוד ממנו וללכת בדרכיו שהורה לנו, וכמו
שאמר מרן הגרי"ש זצ"ל שעד בוא המשיח זוהי
השיטה). כאשר התחילה שיטת מ.ט.ל, נסע מרן
זצ"ל במיוחד לירושלים וקיים ישיבה מיוחדת
של החינוך העצמאי, ואמר בה ששיטת מ.ט.ל.
זה פיקוח נפש של הילדים לדור הבא!

כיון שהדבר הוא נושא רגשי, לא כולם הבינו
זאת. אבל זהו היסוד: ככל שהרגש חזק, טבעי
וחם ליהדות ולתורה - כך יש המשך לתורה
לדורות הבאים; וככל כאשר הרגש מתקרר הרי
שאינן המשך ח"ו.

וזהו יסוד שיטת המזרחי רח"ל, למעט את
הרגש, ולכן אנו רואים היום את פירותיה
הקלוקלים.

והנה, לגבי שיטת מ.ט.ל. זכיתי להיות שליח
של הרבנים שליט"א לפני 40 שנה, ועמלו קשה
ועקרו את השיטה הרעה הזאת מב"ב. וכ"ז היה
בגני הילדות, ועכשיו נכנס הדבר לחדרים ח"ו,
כאשר מפורסם וידוע לכל.

והנה הרה"ג הצדיק רבי שמואל קרליבך זצ"ל
(שהיה מנהל כמה סמינרים חשובים והעמיד
משפחות בני תורה לתפארת) אמר לי, שבחו"ל
היתה מימרא שגורה, כאשר היו עושים כיסוי
רקמה לטלפון לכסותו בשבת, שהיו כאלו
שעשו זאת לכבוד שבת, והיו כאלו שהשבת
אצלם היתה אמצעי כדי לדעת לרקום...

וכעת לצערנו חוזרים דברים אלו והולכים
וגוברים מטעם הוראות המשרד, כדי לעקור
את הרגש היהודי ממושגים יהודיים. והיות
שלא כולם מבינים זאת, הם מנצלים את
בורותם של המנהלים ושאיפתם לתקציבים;
אבל יהודי אמיתי שמתנהג כיהודי חם ואמיתי

לפני ארבעים שנה היה ניסיון של המדינה
לקלקל ולהרוס את החינוך החרדי לאט אבל
בטוח.

מדובר בשיטה שנקראה אז מ.ט.ל. - קרי
"מדע טבע לילד" שבאמצעותה הוצרכו הגננות
ללמד מושגים שונים בטבע באמצעות חפצי
מצוה וקדושה. מטרת הוגי התכנית היתה,
לנטרל את הילדים הקטנים מרגש של יהדות
וקדושה.

יסוד גדול אמר מרן המשגיח במיר רבי
ירוחם זצוק"ל, שעיקר הרגש הקדושה שניטע
עמוק בנפש, ניטע כשהילד קטן, אז הרגש
מפותח יותר, וככל שהילד גדל, השכל גדל
עימו, אך כח הרגש קטן. ואמנם גם בליבו של
אדם מבוגר אפשר לטעת רגשות של קדושה,
רגש ליהדות והזדהות עמוקה עד למסירות
לכל יסודי וחפצי התורה, אבל כשהילד קטן,
הרגשות ניטעים יותר בקלות, חוזרים יותר
לעומק ועושים פירות מתוקים בעתיד.

את היסוד הזה יודעים גם הפסיכולוגים של
המשרד, והם מבינים, שכל מסירות הנפש להגן
על ערכי היהדות - יסודה ברגש, וכדי לגרום
לרגש זה שלא יתפתח כראוי ועל מנת להקהות
אותו - הם מטפלים בילדים ובילדות כבר מגיל
הגן.

כדי לנטרל את רגש היהדות ולשתול תחתיו
רגש אחר, הם שוללים את התפתחות הרגש
היהודי, כשהם עוקרים אותו כבר מהתחלה,
ע"י לקיחת מושגים ונושאים שבקדושה
ובתורה, ותחת שרגיש כלפיהם איזה רגש
לקדושה ולתורה, רגש שקיים אצל כל יהודי
עמוק בתת מודע - הם מנטרלים זאת ע"י
שלומדים על חפצי הקדושה נושאים של חולין.
וזה היתה שיטת ה-מ.ט.ל. לדוגמא: גנת
הוצרכה להציג כיסוי לחלות שבת, כדי ללמד
על... סוגי בדים, וכך היתה התכנית: הגננת
תביא 5 סוגי כיסויים לחלות שבת, אחד של
צמר, אחד של פשתן, אחד של כותנה, אחד של
משי, ואחד סינטטי - וע"ז ילמדו הילדים בגן
על בדים. דהיינו שכיסויי חלות שבת,
שמביעים רגש לשבת, כמו כל דבר שמזכיר

דברים חוצבים להבות אש קודש מאת מרן הגר"ח מבריסק זצוק"ל "ועד שלא יבואו לכלל דעה שלימה כבר נשתרשה בהם רעת דבריהם"

דברים שנכתבו לפני למעלה ממאה שנה ואקטואליים לזמנינו כאילו נכתבו היום

שמירת דתוה"ק ולא ידע עוד לבחור בתום ונמצא הרעה מתרבה מדור לדור. כי לא לאמונה יגברו ולא לתורה ויראה יגדלו. ע"כ אמרנו להודיע זאת גלוי למען ידעו העם להזהר מהם שרבים חללים הפילו, ולא השאירו פליט בישראל מכל באי שעריהם, ואל יאמר האדם לנפשו כי יודע ומכיר הוא את עצמו ובניו שלא תדבק בהם. ומשמרת בניו בידו הוא אף בהגותם בדברים הרעים **כי מבהיל הדבר על חופש הלב של קורא בדברי כפירה.** ומדוע לא יחרד לבבו ומדוע לא יהי' הדברים מוזרים ושנואים לו בכל דעותיו והרגשותיו אחרי שהם נגד דתוה"ק שנפש הברה תקוץ בהם ותשקצם.

ומלבד תולדות הרע שמהם תוצאות. הלא תתעבם ותרחיקם מפאת עצם צחנתם ורעת הדברים, ואם אך לבבו פונה לקראתם הלא רחוק הוא ממבטח שלא תדבק בו הרעה. ועליו להתאמץ בכל עוז לבלי לקרותם למען לא תפשה המספחת להחריב את ביתו גם גדולים ההוגים בהם השע עיניהם מראות טוב ודעתם משתבשת והולכת. ומרעה אל רעה ידרכו. ומה גם צעירים וקטנים.

והיעמוד אדם במקום באשה והריח הרע לא תכנס בו. הלא על כל אב להורות בנו תורה ולכוננו ביראה ולחנכו בדרך החיים לעשות הטוב ולסור מרע ולהישירו בישרת המידות ובזה יזכה לנפשו ולדורותיו. אבל כי יתן לבנו מכשול ומוקש רע שבזה יט מדרך החיים הלא מלבד נזק דורותיו שרבה היא אבדן עולמים. עוד בין מחטיאי הרבים הוא נמנה שהחטיא את בניו ובני בניו ואוי לאותה בושה ואוי לאותו כלימה. **השמרו ישרים שמרו את בניכם מדרכים הנלוזים האלה שכל באיהם לא ישובו.** ובזה יכוננו כי רעה לא תהא במעגלותם והיו לברכה בישראל.

נאום חיים הלוי סאלאוויצ'יק

שלשה אלה פרי ההשכלה החפשיות והספרות החדשה שנתהוו. הפרת דתוה"ק והפרת ישרת המדות יסוד האדם הישר, והפרת מוסר אבות וכבוד הורים. עד קרוב למאה שנים שעברו הי' ישראל כולו קודש גוי אחד טהור שלם באמונתו. שלם ביראתו. ובכל שמירת דתוה"ק וכל יקרת המידות הי' כולו טהור שלם וטוב. כל בן גדל על דרכי התורה והיראה ויקרת המדות וישרת ההנהגה. וכה גדל בישרה והודרך בדרך החיים ודרך הטוב לתורה ויראה יסוד חיינו. ובה נתגדל עד כי הי' לברכה. וכה נתכונן כל העם כולו ישראל אשר בך יתפאר.

אולם בדורות האחרונים שקמו הסופרים החדשים ופרצו חק ונפרעו מוסר, והרבו דברי ראש ולענה בדבר כפירה בכל מוסדות התורה. מהם שדבריהם בכזה בגלוי, ומהם שדבריהם בכזה במצפונות מליצותיהם העקומות ומהם שדבריהם בגלוי ובצפון יחד דספורי מעשיות המכוערות. הוחרב בית לישראל וגלה כבוד ממנו. כי הקימו בנים ותלמידים לא אמון בס לא לאמונה גברו ולא למשמעת דתוה"ק גודלו. הפרו דתוה"ק ומוסר לא ידעו, הלא זאת חקוקה בבית ישראל. עד המדינות, ועד העם כולו. מדינות הרבות חוץ ממדינותנו והעם שבהם ששם ישראל שוכח מהם. גם קלות גם חמורות לא ישמרו ולא ידעו. וכל מוסדי תורתנו עוזב ושוכח זולת יחידים השרידים שנשארו לברכה.

ובראותנו כי גם במדינתנו שרידת עם ישראל ותפארתו, רבו הפרצות בחומת דתוה"ק ודברי כפירה נדפסים ביד רמה, **וחדרי לבב תינוקות צירים מתמלאים מהם בעוד שלא ידעו ממה להזהר וממה לחדול ועד שלא יבאו לכלל דעה שלימה כבר נשתרשה בהם רעת דבריהם ונכנסו בהם טרם ידעו לגרשם ועדי וגדל הנער כבר הושמן לבבו והוכבדו אזניו מהבין טוב של**

"...אין לערב קודש וחול: אין לדבר על חומר דליק ולא דליק - לא בחנוכה ולא בל"ג בעומר. וכן אין להזכיר כשמדובר על שבת קודש - לא על החומר של המפה, ולא על גודל הפמוטים - אלא רק על קדושת השבת והלכותיה." עכ"ל, (וכן מובא שם מאמרו החשוב והנוקב של רבי שמואל קרליבך זצ"ל).

כאמור, זהו עיקר מצות זכירת מעמד הר סיני, כמבואר ברמב"ן (דברים ואתחנן), דהיינו לחיות את המעמד - ואז הרגש היהודי הפנימי האמיתי בוער כאש. ורק עפ"ז אפשר שיקויים "לבלתי תחטאו", כמו שביאר מרן המשגיח זצוק"ל, שע"י הזכירה לא שייך לחטוא.

המסקנה: ללא רגשות של יהדות - אין המשך וקיום ח"ו. עקירת הרגש היהודי השורשי מפי הטף - הרי היא גזירה לעקירת היהדות!

להבחין בהם. אך השפעתם על הילד עצומה".
"זו אינה השפעה ישירה אלא השפעה עקיפה ובלתי מכוונת, הגורמת להשוואה בין הקודש והחול... כי לעולם לא נעמיד את הקודש והחול בשורה אחת (לדוגמא: לא נעמיד את בית הכנסת וקופת חולים בשורה אחת בתור מוסדות ציבוריים), כי ע"י השוואה זו, אפילו אינה מכוונת, הרי אנו גורמים בזה להקל בערך האמיתי והמיוחד של תורתנו הקדושה".

"ולכן נזכור כולנו: הקודש הוא תמיד נפרד! ומיוחד!".
עד כאן לשון החוברת הנ"ל.

ועוד בחוברת הק' הנ"ל הבנות ישרות ברגשות הילד וחינוכו, וכן על עוד שיטות של המשרד, כיצד ואיך הורסים את היהדות. כן מובאים שם מכתביהם של הרבנים וכן של הרב יוסף אברהם וולף זצ"ל, וכך כתב בתוך מכתבו:

קדושה לדברי חולין, וע"י כך מתקלקלת השקפתו של הילד הקטן על תורה ומצוות".
"כאשר המחנך רוצה ללמד את ענין הברכות - ברכות הנהנין, ובמקום להתחיל את הנושא בצורה פשוטה ש'כל הנהנה מהעולם הזה בלא ברכה כאילו גוזל מהקב"ה' וכו', יכול המחנך לנסות להסביר את המילה 'ברכה', וכאן עלול לצאת מכשול גדול, כאשר יסביר כל סוגי איחולים וברכות, 'מזל-טוב!' 'רפואה שלמה!' וכו'".

"מה תהינה התוצאות?"
"במוחו של הילד הקטן עלולה להיווצר השוואה בין דברי קדושה ודברי חולין, ואז יתקבלו ח"ו ברכות הנהנין כעין ברכות ואיחולים. ענינים אלו של ערבוב קודש וחול, עדינים הם עד למאד. ולפעמים פשוט קשה

דפי קשר או דפי שקר?!

לכבוד מערכת קוה"ח הנכבדה הע"י. ראיתי את המאמר בגליון הקודם, על הדף קשר של ת"ת בקרית ספר ונראה לי שלא הדגשתם נקודה מאד עקרונית, שמנסחי דף הקשר דאגו להשחיל לילדים ולהורים ביטויים שיתנו ל"דף קשר" הילה של משהו מרומם כמו "צדיקי המכינה" או "אידישע נחת" או כותרת "ברכה אחרונה" על נושא חולין כלשהו "התלמידים המתמידים מדביקים מדבקות על העיגולים" וכיו"ב. מושגים של אידישקייט על מקצועות חולין. התפאורה הזו מוכיחה מתוכה שלא סוגגנה בטעות אלא במכוון.

את דפי קשר אלו מתאים לכנות "דפי שקר"... כי הם מרחיקים את הנוער הזך והטהור שלנו מעיסוק בערכי האמת, ומאידך הם קושרים ואוגדים אותם לערכים מיותרים ושליילים, ומצמצמים את התקווה שהנער יתקדם ויעלה בתורה ויר"ש כפי המצופה מצעירי הצאן הקדושים שיעודם וכוחם הוא להיות למאורות ותפארת בעם ישראל.

הברכה אחת היא לכם: תמשיכו לשמור על כרם בית ישראל ועל בתי תשב"ר שלא ינוח שבט הרשע על גורלם ויוכלו לגדול ולצמוח בתורה לגפן אדרת לגאון ולתפארת.

ילדי תשב"ר

ילדי שמים או ילדי אדמה?...

לכבוד המערכת הנכבדה. אבקש לשתף את הקוראים בחווייה שחווייתי במו עיני.

התארחתי אצל גיסי בש"ק, והנה אני רואה על עדן החלון שורה של עציצים וצמחיה שלמה, משהו בדרך למשתלה או גן טרופי...

שאלתי את גיסי שיחי, האם פתחתם

חנות לממכר עציצים?...

לתדהמתי ענה לי שבנו בן השש בכתה א', לומד על כך כל יום ראשון, כאשר לכיתה מגיע חקלאי שמלמד אותם כיצד זורעים ואיזה חול מתאים לכל צמח וכו', והילדים מתנסים בלימוד המקצוע באופן מעשי, וכל מה שאתה רואה כאן בחלון, זה מעשה ידיו של הילד בחיידר.

נותרתי מזועזע. זה מה שהולך לצמוח מילדי העתיד שלנו? חקלאים? האמנם את ה"גישמאק" של הילדים בעוד הישג בלימוד, בציון מיוחד וכמה מילים טובות מהמלמד על המבחן האחרון בגמ', ממירים ב"גישמאק" בנטיעות נבובות, שכמובן הפעוטים מתלהבים ומתחברים הרבה יותר לדבר מוחשי.

האמנם שפחה תירש גבירתה?!

יבואו טהורים ויתעסקו ב...

טיהור מי שפכים?!

לכבוד מערכת 'קול החינוך' הדברים דלהלן אירעו בת"ת חשוב ואיכותי באלעד, בו הוכנסה תכנית לת"ת במסווה של 'חידון' תמים בנושא איכות הסביבה. אחד ההורים סיפר לי שבערב חג השבועות הגיע הבן עם חוברת בשם 'עושים סביבה ביחד' המכיל כעשרה עמודים בנושא מחזור מי השתיה ע"י מפעל השפד"ן בדרום. החוברת מלאה על גדותיה מכל מיני ידיעות שאינם מוסיפות לא תורה ולא יראה ולא מידות טובות, כי אם ממלאים את מוח הילד הזך והטהור בדברי הבל ושטות ומסיחים דעתו מהדברים האמיתיים.

אבי הילד סיפר לי כי הרב'ה בתלמוד תורה אמר כי בליל שבועות ילמדו תורה עם אבא ובמהלך שאר החג יחזרו על החומר לקראת חידון נושא פרסים שייערך באתר השפד"ן עצמו.

הסברתי לילד כי חוברת זו היא מוקצה בכלל ובחג השבועות בפרט ושבוים הנסיעה לשפד"ן יישאר בבית. כמו כן מדגיש האב כי הנהלת התלמוד תורה מדגישה תמיד בפני ההורים את חובת השמירה על הילדים מכל התערבות באירועים שאינם ברוח התורה

ומחברת ילדים שאינם ממשפחות בני תורה מובהקות, וכי אין לו ספק כי ההנהלה הוכרחה לשתף פעולה עם העירייה דשם שמשווקת את החוברת מסיבה פשוטה של כסף המתגלגל סביב ה"חיזוק" הזה בסוגיית ה"מיחזור בהשקפת חז"ל"...

ואכן, מעיון במסמך רשמי של חברת טיהור שפכים - ה'שפד"ן' מתברר שיש כאן דררא דממונא... וכך נאמר שם לאחר תדריך מפורט כיצד יש ללמד ומה המטרה (סעיף 5): "כל התלמידים בפרוייקט מקבלים ביקור חנינם במרכז המבקרים החווייתי השפד"ן. בכל שנה מבצעים התלמידים פרוייקט מסכם בבתי הספר וזכאים להחזרי הוצאות עבור פעילויות ההעשרה במסגרת הפרוייקט".

אז הענין לא זקוק לפירושים פשוט יש כאן כסף על גב ילדי תשב"ר הטהורים. הצעקה צריכה להיות: אנה הקימו חומות סביב בתי התשב"ר שעל הבל פיהם עומד העולם!

מה יהיה אתנו?! האם כל גחמה של בעל אינטרס מונציפאלי כזה או אחר זה מה שיקבע את עתיד הדורות הבאים?! ונבטא את הזעקה בלשון שמרן המשגיח האור יחזקאל מפוניבז' זצוק"ל היה זועק בשעתו בעת פירצת הישיבות התיכוניות: "עם מה נבוא לקראת המשיח, האם עם הישיבות התיכוניות?!"

ואף אנו נזעק: את מי ומה נביא למשיח, ילדים שעוסקים בטיהור מי שפכים? במידע מדויק מהי כמות השפכים המגיעים מידי יום לשפד"ן? במידע המאד נחוץ שהחרדים והערבים הם האשמים בכך ש'מגבונים לחים' נתקעים בביוב ופורצים לשטחים פתוחים ועושים נזק של מליוני שקלים בשנה?! במבחן אמריקאי המעורב עם דברי חז"ל ולהבדיל אא"ה נושאים המסלידים הנ"ל?!

אבקש לפרסם את הדברים המבעיתים לתועלת הציבור. (אני שולח לכם צילום של כמה דוגמאות) [לא פרסמנו מחוסר מקום - המערכת].

בכבוד רב,

אברהם חזן, אלעד

בנין הגוף או חורבן הנפש?!

לכבוד מערכת קול החינוך

בננו לומד באחד החיידרים החשובים ביותר בביתר עילית. חיידר זה נוסד בהכוונתו ובברכתו של **מרן הגרמ"י ליפקוביץ' זצוק"ל** אשר כידוע לחם בעוז נגד המשנים ממסורת התת"ם ובודאי מתהפך בקברו מההתפתחות האחרונה. הופתענו לקבל בשבוע האחרון דף מגן החיידר, בו מודיעות הגנות ע"כ שהן הולכות להציב במרכז סדר היום את נושא **בריאות המזון!** (כנראה בהוראה מגבוה...)

ראשית, לא נהיה תמימים, כשנושא בריאות המזון עובר למרכז, נושא חשוב באמת, נדחק הצידה, זה יכול להיות פרשת שבוע, אולי סיפורי צדיקים, או "סתם"

החדרת מידות טובות...

שנית, שימו לב לסגנון הנאמר: **"בגיל זה חשוב מאד לבנות את הגוף"!!!** לא עוד בריאות כדי שיהיה כח ללמוד תורה, כבר לא ציווי הבורא על שמירת בריאותינו, אלא **"בנין הגוף"!** (וחורבן הנפש...)

שלישית, מיסודות החינוך הוא לבנות אצל הילד סולם ערכים נכון. מאז ומתמיד ידענו כי ילד שמקיים מצוה - מקבל עידוד. מהתנהגות טובה - מתלהבים, ומהתנהגות לא נאותה - מתאכזבים.

ובכן משהו חדש הגיע [ציטוט]: **"נעודד ונתלהב ממזון בריא ומזין"!!!** לא רק עידוד לקיים מצוות, כבר לא מתלהבים רק מהתנהגות טובה, היום ילד יכול "להלהיב" את הגנת בצורה אחרת - לאכול מזון בריא!

הגנות לא הסתפקו בזאת, הן חילקו לילדים ה"מצטיינים" (במה... רבש"ע!) דפי צל"ש צבעוניים, כאלה השמורים למעשים המיוחדים ביותר!!! פרסים, מבצעים, הפתעות, לא על תורה, לא על מצווה, כי אם על... גסטרונומיה!

ואם זה לא הדרדרות, אינני יודע הידרדרות מהי...

ג.ב. בכ"ז משהו משמח, החיידר מצהיר כי לא יפסיק לחלק ממתקים לקבלת שבת, וזה אומר ש"קול החינוך" עובד, הדברים שפורסמו מהגר"י עדס שליט"א, גרמו להנהלת החיידר להיות עירנית יותר, אך כאמור לא מספיק.

הפריץ לא מרשה!...

לכבוד מערכת קול החינוך
אשתי מורה בסמינר חשוב בירושלים, בעבודתה היא מדריכה גנות. אחרי החגים היא אמרה לגנות, כעת סיימנו את החגים ועכשיו נתחיל ללמד על מעשה בראשית. והנה לתדהמתה, אחת הגנות טענה בפניה ששרד החינוך הורה שאין ללמד על מעשה בראשית!...

הוי אומר, שאותם הוראות מחוצפות, מחלחלות עד כדי כך שכבר הגענו למצב שהתלמידות מחכימות את מורותיהן... לדאבון לב זוהי האווירה שכבר פשטה בתוכינו, ואם כך הוא המצב, הרי שהחינוך החרדי נמצא במצוקה גדולה וקשה עד מאד, ועלינו לטכס עצה בעוד מועד. בכבוד רב, י.ג.

בריאות אוכלים - בריא גדלים

אגרת הורים

פתחתי בבית חשבון מיוחד לבריאות המזון. סאתר ילדים רבים באים לנ מצודים בכמות סוגות וסמקיים ובליל זה חשב מאד לבנות את הנוף. וכמו שאת נבנה בנין סבירות וקרוסום. אלא מסלם ברזל נאמן כן חשב שאת לחץ את הילדים מסוכרים וסומכים לבד!

אנא בנן באים סביון הייחוד וחיבות כל סוון בריא ופחות משלילה. לא נאמר ח"ו לילד שאוכל לחם עם שוקולד משהו טעניב אך מוודד ונחלהב סוון בריא וסוין.

לכן חשוב לנו מאד שיתוף הסעוניה של הורים. כחונן סטטסיס כיבוד הורים לא נאמר לילד "גיד לאמא שאת תשלח לר סמקיים לירות חוקר". אך כפי שכבר סיכמנו באסיפת האמחות רבני לאכול בבית משהו סוין כגון קורנפלקס עם חלב ונדד ופי שאת סמקיק רתון לנאן לנן עם קוריק ברי. ביסקוים פשוט ברי ולא סקיקת מלאות.

החל משבוע הבא, ילד שיביא רחל, וילם או סמקיים, הם ילקחו ויוחזרו אחרי לבית סוונת אלו נשטור לסבתו ונאן לא נסמיק לחתך דברי סמקיק ובלות. שבת, ימי הולדת וסמכום או לא בסוון וסמכום נשמת קול את פתק הצדיק סמללית וזם כריסיום בריא יחד שוכה לראות את ילדנו גדלים עובדי ה' בבריאות ובשסמחה.

הגנבת

בריאות אוכלים - בריא גדלים

בריאות אוכלים - בריא גדלים

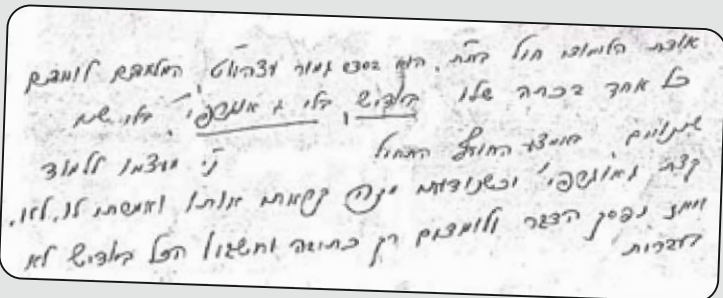
צל"ש החמוד

היום אכלתי:

בריא, בריא!!!

בריאות אוכלים - בריא גדלים

חרדתו של כ"ק אדמו"ר בעל "אמרי חיים" מויז'ניץ זצוק"ל לטהרת בתי התשב"ר: "קראתי אותו ואמרתי לו, לא!"

"אודות הלימודי חול בת"ת, הוא בסדר גמור עצהיו"ט, המלמדים לומדים כל אחד בכנה שלו באידיש, בלי גיאוגרפי[ה], בלי שום שינויים. באמצע החורף התחיל - - - ניי מעצמו ללמוד קצת גיאוגרפיה, וכשנודעתי מזה קראתי אותו ואמרתי לו, לא! ומאז נפסק הדבר ולומדים רק כתיבה וחשבון הכל באידיש ולא בעברית".